

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7.

Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Žinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi

za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: K 200.—

Za Jugoslavijo

celoletno: 24 Din.

polletno: 12 „

četrletno: 6 „

Leto II.

Dunaj, 10. majnika 1922.

Št. 19.

Genovska konferenca.

Konferenca sledi za konferenco: v Parizu, Londonu, San Remo, Spaa, Washington, Cannes, Genova — in Bog zna, koliko konferenc še pride. Pa ni mirovna konferenca vse vredila? Niso vse meje potegnjene? Evropa je bolana, hudo bolana... Njej je kakor bolniku po težki operaciji. Zdravniki režejo in pravijo, da je operacija srečno izvršena, a bolnik začne hirati in umre. Tako gre Evropi. Razdeljena je na 2 tabora: V enem so dolarji, funti, franki in lire, v drugem so pa marke, krone in rublji. V prvem so bogataši, v drugem so samo berači. Mi se še zavedamo ne kakšni berači smo. Nam gine premoženje kar skoz prste. Pred letom smo dali 1000 kron za angleški funt, zdaj pa morda 20.000! Kaj bo čez leto? Tako je pri nas v Avstriji, tako je na Poljskem in Ruskem, tako bo polagoma v Jugoslaviji, v Nemčiji, na Ogrskem. Kam torej gremo? V prvem taboru je na milijone brezposelnih, industrija stoji ker marke in krone ne morejo onega blaga kupiti, ki se je izdelovalo s funti in franki. V drugem taboru imamo lakoto in beračijo in siromašnost, pa ne vemo zakaj! Vprašamo zaman, zakaj vse naše premoženje tako pada! Zakaj bi hodili gospodje iz prvega tabora h nam ter vse pokupili, kar imamo. Z eno besedo: Evropa ni več zdrava, Evropa je postala jetična. Zato se je zbralo v Genovi 34 držav, da bi uredili gospodarstvo Evrope.

Ne dvomimo, da imajo gospodje v Genovi resno voljo. Vprašanje je pa, če hočejo tudi uporabiti vsa potrebna sredstva.

Na kakšni podlagi je mogoče ozdraviti Evropo? Evropski narodi bi morali postati velika družina bratov, ki napravijo med sabo pravičen sporazum! Morali bi reči: Mi vsi smo postali sebičneži, mi vsi smo hoteli seči

po tujem blagu, mi vsi smo vihteli v roki meč, z ustmi smo pa vpili: Pravica, pravica! Vsi bi si morali drug drugemu odpustiti in se odreči povrnitvi škode, kolikor je to le mogoče; vprašati bi se morali, kaj je pravično, ne pa kaj nam koristi. To bi bilo pa samo mogoče, če vsi narodi pripoznajo ista načela v mednarodnih odnošajih. Voditelji bi morali spoznati, da največja dobrinja za narode ni bogata industrija, kapital, banke itd., ampak pošten miren razvoj, ki da vsakemu svoje. Narodi bi morali priznati, da je pred njimi in nad njimi višja sila, ki je predpisala velikotrajna načela pravičnosti in ljubezni, načela, ki se ne smejo kršiti nekaznjeno. Mi dobro čutimo, kako se moderni državniki bojijo jasno pripoznati to silo: ki ni drugega kot Bog sam. Toda do tega mora priti, če nočemo, da se Evropa ne zgrudi v razvaline. Evropa se je dvignila do najvišje kulture in je spremenila divje tolpe barbarov v krotke, blage, izobražene narode, ki so napravile iz Evrope posvetni raj! Vemo pa, da tega niso napravile rimske legije, ampak krščanska vera. Razorožitev sveta je le mogoča, če se povrnejo politiki in državniki k starim načelom krščanske morale. Pa kaj se godi v Genovi? Rusija in Nemčija ste sklenili posebno pogodbo; priznati moramo, da sta se pogodili prav po krščanskih načelih. Toda bati se moramo upravičeno, da je namen drug: Maščevati se skupno nad vsem svetom! Bati se je, da je to zveza za boj, ne za mir. Pravijo, da so tajni dogovori v ozadju. Za bolševiki tičijo Judje, za Judi pa gotovo ne sreča Rusije, še manj pa sveta. Bolševiški pekel so zakurili v Rusiji Nemci, da bi jo uničili in reči je treba, da slovanske Rusije ni več. Tam je 10 sovjetskih držav, ki so več ali manj neodvisne. Zveza med bolševiki in Nemci ni nastala v Genovi, ampak traja že več let; v Genovi so jo

pa vrgli javno na mizo ter so hoteli s tem Nemci reči: Mi se ne vdamo, še se bomo topli. Pa je antanta popolnoma nedolžna? Ako je antanta imela tajen namen, Rusijo si zaslužniti in Nemčijo obkoliti od vseh strani, je ravno tako grešila. Suženjstvo in robstvo ni bratstvo. Ona svetovna konferenca, ki bo pomirila svet, bo morala tako-le govoriti: Amerika, Anglija, Japonska: Odpravite vojne mornarice, pustite Kitajsko pri miru! Dajte Korejo Korejcem, Sibirijo Rusom, Filipine Filipincem itd. Odprite Panamski kanal vsem narodom. Anglija, daj Indiji svobodo, vzgajaj zamorce v Afriki v kulturne narode! Francija in Nemčija: Pogodita se brezpogojno med sabo in odpustite svoje armade. Francija, ne sanjaj o nadvladi v Evropi! Nemčija, pokoplji svoje pangermanske sanje, pusti Poljakom poljsko zemljo in daj jim Gdansk, ker ne morejo brez njega živeti. Poljaki, roke proč od ruske, ukrajinske in litvanske zemlje in pogodite se z brati Rusi! Čehi, pripoznajte Slovakom njihove pravice in vrnite Krpatsko Rusijo Ukrajincem. Mažari, spokorite se in pustite Slovake, Rumune in Jugoslovane pri miru. Srbi, pogodite se z Bulgari in vi Bulgari s Srbi, tako bode uredili Makedonijo. Italijani, vrnite Nemce Nemcem, Slovence in Hrvate pa Jugoslovanom. Avstrija, stara grešnica, spokori se in ne ponemčuj, ampak vzgajaj Čehi, koroške Slovence in Hrvate.

Ko bi stopil tak klicar pravice med očete genovske konference, bi bržkone vsi soglasno zakričali in napadli to pravico. Ta resnica namreč kolje Evropi v oči! Toda dokler bodo hodili ministri na konference, da pravično uredijo svet, a pravico doma pozabljali, bodo sicer vlekli zelo visoke dnevnice, a miru ne bo, ker bo pravica ostala glas vpijočega v puščavi.

PODLISTEK

Kako je Ježova Mojca hodila v Grebinj po sol.

Nadaljevanje.

Hitro po maši jo udarim proti Kloštru. Oh, g. urednik, koliko je bilo ljudi v Kloštru. Vse črno jih je bilo okrog farovža. Boljši gospodje so hodili med ljudstvom kot petelini po tujem dvorišču. Prerijem se do moje znanke, da sem jo vprašala kaj pravzaprav imajo danes tu. Pa ma je rekla: „Slovenci imajo shod, na katerem se bo govorilo o slovenskih šolah“. Razložim ji, da so prišli Nemci čuše pobijati, a ne na shod. Smejala se je moji nevednosti, čes, se ti pač pozna, da si vedno v hribih, zato nič ne razumeš. Čuši so vendar koroški Slovenci, ti imajo ta priimek od Nemcev in ti jih s tem imenom pri vsaki priliki sramotijo.

Naenkrat je naju v najnem pogovoru zmotil strašen krik in vik. Zgoraj v dvorani so čakali zbrani Slovenci na govornika. Ker so videli bližajočo se nevarnost, so se zaklenili v sobo, a Nemci so pobili vrata, planili kot hijene, oboroženi s palicami, noži in samokresi, na mirne Slovence. Kot nedolžne ovčice so se dali tepsti, pobijati kot neumne zveri. Grozen prizor! Slovence so za lase vlačili po stopnicah, suvali, pljuvali v obraze, s težkimi palicami in noži pretepali ženske in sive starčke, ki niso mogli bežati. Čez trideset oseb je bilo

tepenih in ranjenih. Kričali so, da prej ne dajo miru, dokler ne bode zadnji čuš visel na drevesu. Ravno tako bodo delali kot delajo na Ruskem. Tudi orožniki so bili zraven, še precejšnje število, a so bili vsi „machtlos“ kot navadno, kadar je treba ščititi Slovence. Strašno, kaj tacega še nisem videla v svojem življenju. Da more inteligenca tako postopati, to je neverjetno. Skozi celo vojsko so bili ti gospodje vojaščine prosti, tam kjer bi trebalo pokazati svojo junaštvo, so navadno „bolehal“ doma. Vsak konjski hlapec ve, da je najpodlejšje napadati z orožjem mirne ljudi brez povoda. Težavno res, da ni to delo, toda častno tudi ne!

Ta dan je nemška inteligenca pokazala svojo kulturo. Hlapcem nisem zamerila, ker ti so gladni in žejni, ampak taki, ki so postavljeni nam za vzgled, ki imajo usodo in vzgojo naših otrok v rokah, da nam taki zapeljujejo v pretepajo naše fante, našo mladino, to je obžalovanja vredno. Kar sejejo, to bodo želi. Že tretji dan po tem je bil, našega župana učenc, ki je najhuje razbijal po Slovincih, aretirani zaradi tatvine. Jaz sem stara ženica, ki ne razumen nič, ampak to razumen, da mladino zapeljevati in sive starčke pretepati je barbarško, to ne bo stori nobeden Albanec. Kultura velikovške in grebinjske gospode vsekakor prekaša culukafersko. To je dejstvo, da Culi kaj sličnega niso zmožni.

V groznem strahu sem jo popihala proti Grebinju nazaj. Popoldne so pridrvele pijane bande v Grebinj. Da jim ni zmanjkalo pijače,

za to so skrbeli velikovski gosp. in grebinjski g. župan. Dragi kmetje! Vi ste podpirali te gostilničarje in trgovce, Vaši krvavi žulji jih živijo, z Vašim denarjem podkupujejo propalice, da Vas ubijajo. Kdo živi to gospodo ali ne vi kmetje in delavci. Vi dajete zaslužek svojim smrtnim sovražnikom! Koroški Slovenci! Odprite oči in držite se vedno gesla „Svoji k svojim“!

Klatili so se isti popoldan po Grebinju berači, z gladojučimi očmi so bulili v gospodo, ki je v izobilju pijače in jedi zabavljala čez čuše. A niso razumeli, da so ti udrti obrazi prosili košček kruha in kozarec mošta, niso razumeli, da so njih raztrgane obleke in napol zakrite zadnje plati obupno klicale pomoči. In če bi naš velikodušni g. župan samo sod piva pretepačem in orgešbandi manj plačal in kupil beračem kruh ali obleko, bi imel dvojen dobiček. Prvič, bi njegova banda ne kazala tolike podlosti, drugič bi se ga berači spominjali v hvaležni molitvi in mu izprcsili od sv. Duha dar umnosti.

Pobašem svoj prazen nahrbtnik s kg soli in jo odkurim iz Grebinja domu. Ko sem vse to doma Gašparju povedala, je rekel: „Zapomni si, hudi časi pridejo, še hujši kot so sedaj. Kadar pojejo petelini o polnoči, kadar se prikaže zvezda repatica, kadar brat brata in sosed sosedu pobija, takrat pride šiba božja ali pa konec...“

Ali bo kedaj mera krivic polna . . .

Izobraževalno društvo v Pliberku je hotelo na velikonočni ponedeljek prirediti v Pliberku igro „Posestrimi“ in „Vse naše“, toda okrajnemu glavarstvu v Velikovcu se je zdelo potrebno iz nam nerazumljivih vzrokov prireditvev z ozir na „na red in mir“ prepovedati. No, ker društvo res ni hotelo vznemirjati pliberških nemškutarjev, izbralo je popolnoma slovensko vas Dob, vas, ki je v občini, ki je v slovenskih rokah, da bi tamkaj svojo prireditvev priredilo. Toda čujte: Vsem enako pravična oblast je prireditvev tudi v Dobu prepovedala. Zakaj, ker je prišla na mejo razvejivne komisija. Čudimo se, kako spravlja okrajno glavarstvo našo prireditvev v zvezo z razmejitveno komisijo. Vsako sredstvo je dobro, da le doseže svoj namen, da vdarijo po nas.

Tako tedaj, tudi na popolnoma naši zemlji nobenih pravic nimamo. Kdaj bo mera krivic polna? Apelinamo na ves kulturni svet, da naš klic sliši! Naša potrpežljivost je pri kraju. Mi ne prosimo, mi zahtevamo, mi hočemo pravice. Zahtevamo, da se nas upošteva kot enakovredne državljane ne samo pri dolžnostih, ampak tudi pri pravicah. To hočemo doseči, to bomo dosegli, za to bomo šli v boj, če nam tudi smrt naklonijo bogovi, ker manj strašna noč je v črni zemlji krili, kot so pod svetlim solncem sužnji dnovi . . .

POLITIČNI PREGLED

Genova.

Danes igrajo Rusi na konferenci prvo vlogo. Cela konferenca postaja pravzaprav odvisna od Rusov. In Rusi se vloge, ki so jo prevzeli, popolnoma zavedajo. Vsakomur, kdor jih le hoče poslušati, pripovedujejo svoje nazore. Antanta je privabila Ruse v Genovo, da jih pritisne ob zid. Toda antanta je mislila, Rusi so pa obrnili. Gotovo je, da antantarij proklinjajo tisto uro, ko so povabili Ruse.

Konferenca je došla zopet na mrtvo točko, reče se lahko, da popolnoma miruje. Zdi se, da jih je ruski spor duševno tako izmučil, da so morali prestati z vsakojakim delom. Prej so še izročili ruski delegacaji memorandum vsebujoč zahteve in pomoč Rusiji, ki so ga kovali strokovnjaki cel teden, pa še ni bil od vseh držav brezpogojno sprejet. Belgija in Francija sta bili proti ozir, sta zahtevali izpremembo nekaterih členov. Odgovor ruske delegacije na ta memorandum še ni bil izročen, trajalo bo še nekaj dni predno bodo odgovorili. Kakor se govori, Rusi ta memorandum ne bodo sprejeli, ampak odklonilno odgovorili ali pa stavili take zahteve, ki jih zavezniki ne bodo mogli izpolniti: velik kredit itd. Vodja francoske delegacije, Barthou, se je odpeljal v Pariz, da poroča o pogajanjih vladi. Vrnivši se, se je izrazil, da se francoska vlada v memorandumu ne strinja in da je odobrila njegovo postopanje. Stem je nastal zopet nov prepad med zavezniki. Konferenca stoji pred razpustom. Posamezni člani raznih delegacij, kakor nemški, jugoslovanski, avstrijski itd. so že odpotovali, ker je delo podkomisij že izvršeno.

Jugoslavija.

Italija se na vse mogoče načine trudi z grožnjami in zvijačami, da bi Jugoslavija pregovorila, da pristane na izpremembo rapalske pogodbe. Jugoslavija pristaja na to, da se mora rapalska pogodba brezpogojno izvesti. Ako bi Italija hotela to vprašanje še dalje zavlačevati, ima minister dr. Ninčič nalog, pogajanja takoj prekiniti in izročiti zadevo Zvezi narodov v končno rzsodbo.

Škoda, ki jo je povzročila v Bitolju eksplozija municije, se ceni nad 10 milijonov dinarjev. —

Češkoslovenska.

Posestniki kovinskih tovaren so izdali proglaš na delavce, da jim bodo radi dviganja češke krone znižali mezde za 10 odstokov. Delavci so pristali samo na 5% znižanje, v kar pa delodajalci niso hoteli privoliti, kar je

dalo povod, da je zapustilo 32.000 delavcev delo in štrajka. Vzemimo vzporednico med Češkoslovensko in Avstrijo! Na Češkoslovenskem se mezde vedno korakoma znižujejo in vrednost denarja raste, pri nas pa mezde vedno rastejo in vrednost denarja vedno pada. Seveda ima Češkoslovenska tudi druge pogoje za dober razvoj in obstanek kakor Avstrija, ki je mrtvorajeno dete.

Irska.

Meščanska vojna na Irskem se med vladnimi in narodnimi četami še vedno ni polegla. V Dublinu so se vršili pred kratkem večji boji, pri katerih je bilo 19 mrtvih. Začasno se je sklenilo 4dnevno premirje, ki so ga narodne čete že po pretoku dveh ur prelomile. Junaški narod so Irce, ker znajo ceniti svobodo in se ne strašijo pred žrtvami, vedo, da si je treba svobodo in neodvisnost vedno dobojevati. Posebno nam koroškimi Slovincem naj bi služili za vzgled!

DNEVNE VESTI IN DOPISI

Slovenska čitalnica v Mariboru proslavi svojo 60. letnico v nedeljo 14. majnika po sledečem vsporedju: V soboto 13. majnika ob 19,30 na čast došlim gostom v Narodnem gledališču izvirna noviteta „Kirke“, verižniška komedija. V nedeljo ob 10. uri v Narodnem domu ustanovni občni zbor „Zveze kulturnih društev“. Po občnem zboru skupni obed v Narodnem domu. Ob 14,30 v Narodnem gledališču opera „Prodana nevesta“. Ob 19,30 proslava v gornjih prostorih Narodnega doma. Ker nimamo točnih naslovov posameznih društev se lahko pripeti, da kako društvo ne dobi vabila, za to tem potom vabimo vsa kulturna društva na udeležbo ter prosimo, da nam do 12. t. m. javijo, kdo pride kot zastopnik in s katerim vlakom, kdor želi prenočišče, vstopnice za gledališče in obed, naj tudi to do 12. majnika javi ter sporoči katero gledališko predstavo želi posetiti. Odbor.

Rinkole. Dne 26. t. m. je obhajal naš šaljivec in nagajivec pd. Klančnik veselo obletnico. Lansko leto na ta dan je pripeljal na dom svojo mlado nevesto, letos pa, ravno na ta dan, se mu je rodil sinček. Daj Bog našemu Mihu še mnogo takih obletnic, sinček pa naj bo vreden naslednik našega šaljivca! Častitamo!

Št. Vid v Podjuni. (Poroka.) Zadnja nedelja v aprilu nam je prinesla veliko preseñenje. Vprašalo se nas je namreč v cerkvi, li nimamo nič proti temu, ako se Andrej Mičej in Treza Kumer vzameta? Nihče se ni oglasil, zato je bila v pondeljek že poroka. Naš Andrej je sicer slep, ampak po zmožnostih in znanju nadkriljuje marsikaterega drugega. Je organist in izdelovatelj krtač in čopičev. Našim trgovcem bi priporočali, da si naročujejo izključno njegove trpežne izdelke. Dolgo let je pevodja društvenega pevskega zbora, pri katerem je najjasneje pokazal svoje zmožnosti na glasbenem polju. Fantje so se zavedali, da izgube iz svojih vrst dobrega prijatelja in mojstra, zato so se od njega tudi primerno poslovili. Bilo srečno!

Lisna gora. (Germanizacija v cerkvi.) Ne čudimo se, ker župnik Laure, ki ne zna slovenski, v cerkvi pridno germanizira, ali čudno je, da ga posnema župnik v Št. Petru na Vašinjah, ki je rodom Slovenec. Kakor se nam zdi, stoji on popolnoma pod vplivom Heimatdiena in kompanije. Vpeljal je namreč pri nas, kjer se je pelc pri božjih službah do sedaj še vedno slovensko, v cerkvi nemško petje. G. župnik, zakaj pa ne italjansko? Če misli, da je s tem nemčurje za cerkev pridobil, se prav moti. Nam se pa seveda tudi ni uslužil.

Šmihel pri Pliberku. Tako smo prosili v Celovcu na škofijstvu, da bi nam še pustili našega g. kaplana, pa nas nočejo uslišati. Po vsej sili hočejo, da morajo iti na Prevalje. Miren človek, kakor so naš g. kaplan, nikomur ne kalijo vode, zakaj jih ne pustijo pri nas? Ne samo Slovinci, tudi nemško misleči so za to, da ostanejo. Ali res cela Jugoslavija nima enega duhovnika, da bi ga poslala za kaplana na Prevalje? Toliko slovenskih duhovnikov so

pregnali iz Koroške in še ni dovolj. Mi vemo, da na škofijstvu niso krivi, da so morali na slovenske fare nastaviti nemške duhovnike, toda zakaj predstavljajo še nove slovenske duhovnike ven iz države? Da bomo potem imeli še manj slovenskih duhovnikov in bodo še več slovenskih župnij zasedli Nemci. Mi tega ne razumemo. Ne mi župljani kateregakoli prepričanja, ne vlada nima nič proti g. kaplanu in zdaj pride škofijstvo in jih prestavlja v Jugoslavijo. Kakšne sitnosti so s preseljevanjem črez mejo. In mi se bojimo, da ko bodo enkrat dol, jih ne bo več nazaj. Zato prosimo še enkrat visoko cerkveno oblast: Pustite nam vsaj te slovenske duhovnike, kar jih še imamo.

Kotmaravas. Na velikonočni ponedeljek se je vozila po opravih neka naša gospodična iz Prebelj z železnico Področica—Svetnavas. Med vožnjo je prišlo do pogovora s sopotniki o igri ki se je vršila istega dne v Št. Jakobu v Rožu. To je nekega nepoznanega nasprotnika tako razburilo, da je začel omenjeno gospodično psovati in zmerjati. Ko mu je pa zabrusila v obraz, da je Slovenka, se je nepoznana nemčurska baraba tako daleč spozabila, da je udarila z pestjo po njej. Tako se godi potnikom, da celo na železnici niso varni pred temi banditi. Radovedni smo, kako dolgo bo to še trajalo, da se bo ob vsaki priliki pobijalo nas mirne Slovence? Sicer se more tako počenjanje pričakovati samo še od nemčurur turträgerjev. Zavedna Slovenka.

Tolstivrh pri Grebinju. „In njih pričevanja se niso ujemale,“ smo slišali veliki teden v cerkvi in pri naših nemčurjih je tudi tako. Eden naših prijateljev na Djekšah, ki nam zelo rad nagaja, je rekel po plebiscitu, zdaj se bodo aresti prezračili, ko bodo zopet prazni. Res vsi tatovi, prepepači, požigalci v coni A se vselej najboljše svobode. Drugače pa mora biti v nemškem delu Koroške. Na belo nedeljo je dekan v Velikovcu pridigoval, da so vse kaznilnice premajhne, posebno v Celovcu se kaže žalostna prikazen, da je toliko mladine od 15—16 leta v zaporih. Dotični seveda lahko nagaja Slovincem, ker mu je vojna in jugoslovanska zasedba veliko nesla ali mi gorjanski kmetje moramo držati naše hrbe plačani družali, ki prihaja iz Velikovca in vseh strani čakati ljudi k cerkvenim vratom, ter jih pretepat. Za plačevanje davkov in pretepanje smo pa dobri, drugih pravic nam pa ne dajo. Gospodje okrog deželne vlade ali ste že pozabili, kaj ste nam v Št. Vidu obljubili? Ste pač siromaki zelo slabega spomina.

Mala vas nad Grebinjem. Ko je dne 12. marca Mairičev sin, ki študira po večini na stroške dobrih duhovnikov, polomil vrata v zborovalno dvorano v Grebinjskem Kloštru, je ravnatelj skladišča v Velikovcu, gosp. Weis rjovel nad Slovinci, da hočejo mir, nakar se je začel pretep kakor je bilo dogovorjeno z orožniki. Mesar Buchleitner, kovač Vavpotič, oba brata Čebula, Tomaž Kulterer so kar od veselja tulili z drugimi Velikovčani. Drugi dan je prišel še le mesar Hartwig na povelje Velikovčanov, da bi se malo orientiral, kako je izpadla bitka, ker Velikovčani so bili samega veselja in vsled mastne plače pol tedna pijani. Hartwig je rekel kmetom, vi ste neumni kot voz hovja, kmetje zapomnite si take mesarje! Kakor smo zvedeli, so se pretepi nadaljevali po noči istega dne tudi v Vovbrah in v Št. Štefanu. Heimatdienstlerji so v Št. Štefanu napadli gosp. Povšnarja. To v Št. Štefanu pač nič ni novega. Florej Kral sam pravi, daga je orožnik naučil kako more govorih pri sodišču, da gosp. Povšnarja vjamejo in prav občutno kaznujejo. Kdo bi se potem čutil koroškimi divjakom, kakor jih imenuje „Koroška domovina“, če jih sodniki sami gonijo na pretepe in jih orožniki sami učijo. Zato se ne boste čudili, da je na Velikonoč napadel Tomaž Magnet, generalov vorkneht, žnidarja Gregorja Petschgar, ga oblił z moštom ter ozmerjal z ostudnimi psolvkami.

Šmihel pri Pliberku. „Halt' deine Goschen“ ni žaljiva, pač pa nedostojna beseda. Franc Nuk je tožil g. župana bistrške občine pri Pliberku zaradi razžaljenja časti, ker mu je g. župan rekel v občinski pisarni v slučaju nekega govoričenja in prerekanja: Halt' deine Goschen“. Dne 23./II. je pliberški svetnik dr. Rav-

nik g. župana obsodil na 3000 K kazni ali 3 dni zaporu. Pri obravnavi priziva pri dež. sodišču v Celovcu dne 25./IV., so vprašali gg. sodniki Fr. Nuka, ali zahteva, da mora biti g. župan obsojen? Franc Nuk je zahteval obsodbo, potem, ko je g. župnik že preje njegove žaljive besede odpustil. Po posvetovanju so sodniki razglasili nad g. županom oprostilno razsodbo, češ ker „halt' deine Goschen“, je neumestna, a nikakor žaljiva beseda. Čudno je le, da je dež. sodišče v obeh tožbah razsodilo ravno nasprotno, kakor pliberški sodnik dr. Ravnik. Pliberška justica!

Pliberk. (Pravica in resnica se je izkazala.) Dne 25./IV. je bila v Celovcu pri dež. sodišču vzklicna obravnavna č. g. J. Vintarja, župnika v Šmihelu nad Pliberkom zoper Franca Nuka, železničarja na pliberški postaji. Zadnji je namreč v občinski pisarni vprico več oseb č. g. župnika obdolžil, da je g. župnik kriv vse nesreče in vseh nadlog, ki so prišle nad ljudstvo. Pri sodni obravnavi v Pliberku dne 23./II. je bil Franc Nuk seveda, kakor se je pričakovalo, oproščen. Pri deželnem sodišču v Celovcu so pa bili gg. sodniki drugačnega mnenja, ter spoznali Fr. Nuka kot krivega radi razžaljenja časti. Na predlog sodnika, da naj se poravnata, je g. župnik obtožencu odpustil, če žaljive besede prekličje, ga vnaprej pusti pri miru in ne poroča neresničnih vesti po časopisih. Fr. Nuk je preklical in g. župnik mu je odpustil.

Vetrinj. (Veličastno vstajanje.) Vetrinjska župnija je po pretežni večini prebivalstva slovenska, a proglasili so jo kot nemško in dali tja nemškega župnika, katerega stari oče in stara mati sta bila Slovenca. Da se gospod prikupe motivim ljudem, je letos k vstajenju povabil godce. Ljudje so gospoda svarili: ne vabite godcev, ti pojdejo po vstajenju v gostilno in tam bo ples do Velikonočnega jutra, to se vendar ne spodobi! Župnik pa si ni dal nič povedati in zdaj se v nemškem kršč. soc. listu poroča, kako je bilo veličastno vstajenje v Vetrinju, vse drugače, nego druga leta! K temu moramo le popraviti, da je za godci prišlo morebiti res še ljudi, ki sicer niso hodili s procesijo, a po vstajenju je bilo vse v gostilni, pričel se je grd ples, ki je trajal daleč čez polnoč, in to vsi obžalujemo, ker se tako skruni veliki praznik. Upamo in pričakujemo, da cerkvena oblast pouči našega nemškega župnika, ki nas Slovencev ne razume in mi njega ne.

Ruda. Babe so se skregale, ni vredno, da bi človek jezik obrnil ali za pešo prijel ako bi ne bilo na Velikonoč in ako bi ne bile vse nemčurke in če bi ne bilo na glavni cesti. Boste rekli, kaj pa je bilo? Saj veste, da imamo pri nas nemškega duhovnika, ki se hoče na stare dni slovenskega jezika naučiti in slovensko pridigovat; samo škoda, da njegovega narečja nobeden ne razume. Letos pa je napravil še nemško vstajenje in pri vstajenju nemško petje. Radi tega so se naše nemčurke tako ujezile, da so si skoro lasi pulile; ena se je kregala na župnika Lavreta, druga na organistinjo — češ, da orglja in poje nemško samo župniku na čast, ne pa Bogu. Sicer se pa med nemčurke prepire mi ne bomo umešavali. Konstatirati moramo samo še, da ljudstvo ni bilo še nikdar tako posurovelo kot sedaj, ko imamo nemškega župnika. Fantalini namreč mečljejo skozi okna na mize v jedilne posode kamenje. Včasih se kaj takega ni godilo.

Poparjeni. Dne 23. aprila se je vozilo nekaj Labudčanov iz Celovca čez Spodnji Dravbreg domu. Ko se je vlak pomikal iz kolodvora v Dravbregu, sta začela dva junaka klicati iz vagona „Hajl tajčland in tajčland über alles!“ Jugoslovanski uradniki so nato vlak ustavili. Nemški uradniki in potniki so morali zdaj lepo prositi, da se je vlak odpravil, dva kričarja pa so zadržali za en dan, in ko sta plačala eden 33.000 kron, drugi 18.000 kron, jima se je navdušenje poleglo in sta se spametovala. Morebiti bojo kričarji pomalejši še drugod uvideli, da danes „tajčland“ ni več nad vse na svetu, posebno ne v Jugoslaviji.

Nedostojna komedija. O Velikonoči gredo tudi še protestantje k „večerji“ v cerkev — Abendmahl jo imenujejo. Seve to ni nobeno obhajilo, ker nimajo ne duhovnikov, ne svete maše. Lani so v Celovcu nalovili zopet nekaj trepov, ki so odpadli od katoliške vere in se

dali vpisati k lutrovski. Kaj se jim je zato obljubilo, ne vemo, a da sami niso plačevali vstopnine h ti komediji, je verjetno. Žal je med temi odpadniki tudi Slovencev. Tudi ti so letos prišli k lutrovskemu velikonočnemu obhajilu in so se jim lutrovci smejali, ko so se prekrižavali, ker pravi protestant se ne prekrižava. Tako se godi: Najprej se ti norci odtujijo svoji narodnosti, potem postanejo kakor izgubljeni psiček, ki leti za vsakomur, kdor mu ponudi kos kruha

Kotmaravas. Tja v Rož, da zopet enkrat vesel boš! Tako smo si mislili mi kotmirški fantje ter smo jo mahnili čez Dravco v Sveče v R., kjer se je vršila dne 23./IV. igra „Domen“. Svečani, bodite ponosni, da imate take korenine v vašem izobr. društvu. Vsak igralec je izvršil svojo vlogo izvrstno, prav posebno pa pevski zbor. Vsa čast vam! Kadar pa boste zopet kaj priredili, vas zopet obiščemo! Bog vas živi, do zopetnega svidenja! Vi Št.-jakobčani nam pa ne zamerite, da se nismo odzvali vabilu, ker vlak vozi zelo neugodno. Pozdravljeni. Eden za vse.

Sveče v Rožu. Dne 23./IV. 1922 so imeli tukajšnji „Bauernbündlerji“ zborovanje v gostilni „Wutej“ v Svečah. Vovbrski renegat Klančnik je doživel tudi tukaj popoldne fijasko. Udeležilo se je zborovanja samo nekaj parov prismojenih njegovih podružnic v zadnjem hipu zbobnali tudi nekaj naših fantov skupaj. Toda precej, ko je začel Klančnik govoriti, je na surov način začel napadati Slovence. Pokazalo se je takoj, da zborovanje ni imelo gospodarskega značaja, ampak izzivanje tukajšnih Slovencev. Mi pa povemo renegatu Klančniku, naj Boga hvali, da se Slovenci nismo številno udeležili, kajti mi bi mu navili uro, da bi si zapomnil, kdaj je izzival zavedne Rožane. Gospod Klančnik, mi vam povemo, da ste prepozno vstali, zato vam svetujemo, da Vašo cenjeno modrost raje prodajate tam med Vašimi vovbrškimi velblodi (renegati), ki Vas mogoče bolj spoštujejo kakor mi. Svečani.

Iz Roža. (Blamaža Glančnikovega agitacijskega potovanja po Rožu.) Na belo nedeljo so napravili glavarji Bauernbunda, posl. Glančnik, ter grajščak Feinig iz velikovške okolice agitacijsko potovanje po Rožni dolini. Predpoldne po maši se je vršil shod v Svečah, kjer se je zbralo tako malo ljudi, da se jim ni zdelo vredno pričeti. Navzočih je bilo z našinci in soc. demokrati vred okoli 15 ljudi. Ravno tako klaverno je izpadel tudi shod popoldne v Podsinjivasi. Ob udeležbi kakšnih 12. bauernbündlerjev z gostilničarjem, Schitzerjevo družino z ženo in otroki, par Slovencev in soc. demokratov, se je poslanec Glančnik upravičeno jezil nad maloštevilno udeležbo, klobasaril nekaj, da morajo Pavri „bolj skup držat in jezil se na naša dva poslanca, ker gresta v deželnem zboru večkrat z soc. dem. Seveda tudi slov. „hecarjev“ ni mogel pustiti pri miru. Udrihal je po soc. demokratih, češ, da vodi njih politika v komunizem in da hočejo soc. dem. popolnoma uničiti alkoholne pijače itd. Da, da, g. Glančnik, tu ste jo pa zadeli, tega se vam je pa res treba bati, ako se prepove točenje alkohola, izgubite vse svoje pristaše, ki po večini v pijani omotici slepo drve za vami. Potem vam ne bo več mogoče z vašo pijano druhaljo razbijati shode in igre poštenih in treznih Slovencev. Vaši shodi so pokazali, da se vsak trezen, količkaj politično naobražen človek z studom obrača od vaše stranke, to so vam gotovo dovolj jasno pokazali Rožani. G. Glančnik, svetujemo vam, da v Rož ne hodite več! Rož ni Velikovec, Vovbre ali Podjuna, tukaj biva prosvitljeno slov. ljudstvo, ki se od vsakega renegata ne da farbat. Pomilujemo velikovško-podjunske nemčurje, da se dajo voditi in zastopati od takšnih zastopnikov. G. Glančnik, Šumi, Feinik itd. naj si pa zapomnijo, da Rož je slovenski in soc. demokratični. Bauernbund v Rožu je „bil“.

Obečnik. (Gozdni tatovi.) Od raznih posestnikov, ki imajo tam gozdne parcele, smo slišali, da gotovi bajtlarji tam okrog (imena so nam znana), sekajo debela drevesa (do 35 cm v premeru), ki so se začela še komaj sušiti. Opozarjamo jih, da plačujemo davke mi in naj s tem nehajo, ker bomo drugače prisiljeni si iskati pravico kjer drugje. Sploh pa bi nam ze-

lo ustregli, če bi nam povedali od koga imajo to pravico.

Marija na Zili. V začetku leta smo mislili, da nas bo pobrala vse smrtna žena, ker smo imeli v treh tednih kar štiri pogrebe; prva je umrla Urša Praprotnik, doma v Mosjahi v Zilski dolini na španski hripi, njej je sledil otrok, potem je umrla pri operaciji Urša Klemens v 20letni starosti in nazadnje še Marija Gailer, pd. Egnarca, bila je tiha in dobra žena. Na grobeh je imel g. župnik v tolažbo ostalih v srce segajoče nagovore. Zapeli so tudi pevci. N. v. m. p. — Ne smete misliti, da pri nas ljudje samo mrjejo, tudi ženijo se. Mlajši brat g. župnika je pripeljal dne 30. prosinca svojo nevesto pred oltar, kjer sta si prisegla zvestobo do groba. Želimo obilo sreče!

Smarkež pri Sinčivasi. Ob veliki udeležbi smo pokopali dne 3./V. t. l. blago in dobro gospodinjko Kosove kmetije v Vogljah, Julijano Brumnik. V pristrčnih besedah se je poslovil na grobu od rajne domači župnik č. gosp. Poljanec.

Škocijan. V nedeljo dne 30./IV. 1922 dopoldan je bila ubita na dozdej še neznan način Helena Kranjc, Podorinka v Grabaljivasi. Gospodarja ni bilo doma; ko se je vrnil, mu prihitita nasproti hčerki in mu povesta, da mama ležijo v krvi v hiši na tleh. Soba, kjer je stanovala, je bila zaklenjena od znotraj in zunaj. Oblast je odvedla v zapore moža in njegova dva brata Jožefa in Lovrenca Kranjca. Velikovška zdravnik dr. Skaza in dr. Nagele sta komisijonelno dognala, da je samomor izključen in da je žena bila ubita. Preiskava bode dognala, kdor je kriv. Mož in žena sta zadnja leta živela v vednem prepiru. Žalostna je uso-da nesrečnih zakonov.

Bilčovs. Marnikovi družini je nenadoma umrl mali „Štini“ dne 27. aprila, katerega smo ob veliki udeležbi 29. aprila pokopali. Žalujočim staršem in celi družini naše globoko sožalje!

Dobrava pri Vogerčah. (Smrt.) Dne 22./IV. smo spremili k zadnjemu počitku 57 let staro rajno Rumpoltnikovo mater, ki je celo zimo bolehalna na vodenici; bila vzorna gospodinja, skrbna mati svojim otrokom in napram revšem vedno radodarna. Da je bila vsem naklonjena, je pokazala obilna udeležba pri pogrebu. Čeravno ni obiskala nikake šole, ni zuala brati ne pisati, je vendar vedno stala na braniku naše slov. domovine. Naj ji je zemljica lahka! Žalujoči družini pa naše pristrčno sožalje.

DRUŠTVENI VESTNIK

Brnca. Vabilo. Tamburaško in pevsko društvo „Dobrač“ na Brnci priredi v nedeljo dne 14. maja 1922 ob 1/2 8. uri zvečer, dne 21. maja ob 1/2 3. uri popoldan, in dne 25. maja ob 1/2 3. uri popoldan v gostilni pri Prangarju v Zmotičah ljudsko igro „Miklova Zala“ v štirih dejanjih. Med odmori svira tamburaška godba. Čisti dobiček je namenjen za nabavo zvonov. Preplačila hvaležno sprejeta. Na prav obilno udeležbo vabi Odbor.

Bekštanj. Občni zbor izobraževalnega društva v Maloščah se v nedeljo 30. aprila ni mogel vršiti ker prošnja pri okrajnem glavarstvu še ni bila rešena. Tudi je bilo tako slabo vreme, da bi ne bilo pričakovati zadostne udeležbe in sklepčnosti občnega zbora. Zatorej je sklenilo načelstvo preložiti napovedani občni zbor na 14. majnika ob 3. uri pop. pri Urbanu v Štebnu. Upamo na dobro udeležbo.

GOSPODARSKI VESTNIK

Poceni železnica. Nekdo na Zgornjem Koroškem je v Labudski dolini dec. mesca kupil 460 l mošta, kateri se je mogel odposlati šele, ko je nehal mrz. Kako se je kupec začudil, ko je moral plačati vozne 43.087 K! Za mošt je dec. mesca, ko je bil še poceni, dal le 25.000 K. Kar bo plačal ko pošlje prazno sodje nazaj, bo treba še prišteti. Zanimivo je, da železnica pri Špiljah na Štajerskem računa za vožnjo od Špilj do jugoslovanske meje 2000 K. Kjer ljudje ne dobijo voznih listkov naravnost do jugoslovanske postaje, naj jemljejo list do Gradca in kupijo tam drugi vozni list, tako se jim zaračuna za progo od Špilj naprej le par kron.

Visoke cene živil. Na Dunaju se je pred dnevi vršilo zborovanje prekupcev z živino. Govornik je kazal na težkoče, ki jih prometu delajo železnice. Pred vojsko je došel transport živine iz Raaba na Dunaj v 8 urah, zdaj potrebuje 4 dni, ker vlak stoji na progi kar cele dneve. Ako se je pred vojsko poslala živina iz Linca na Dunaj, uvagonirala se je v soboto zvečer in je bila na mestu v nedeljo zjutraj. Zdaj se mora oddati v Lincu že v petek in pride na Dunaj v ponedeljek. Najlepše pa je, da živinski vlak iz Matzleinsdorfa (Dunaj) v Št. Marx (živinsko tržišče, Dunaj) vozi dva dni. Pri takem prevažanju, ko se živina ne krmi in morebiti tudi ne napaja, izgubi žival veliko teže, in meso se poslabša vsled trpljenja, ki je žival prestopi. Vrhutega osobeje zamudi veliko časa in vse to mora plačati konzument. Voditelji sojalnih demokratov naj pregovore svoje ljudi, da bojo zopet redno delali in cene mesa ter drugih živil se takoj lahko precej znižajo.

Postavo zoper pajinčevanje menda le dobimo. Pododsek odseka za socialno oskrbo je sprejel 25. aprila načrt, s katerim se prepoveduje, v gostilnah dajati ljudem, ki niso 18 let stari, opojnih pijač: piva, vina, mošta, žganja, likerja itd. Gostilničar, ki to postavo prestopi, naj plača en do sto tisoč k globe, ali pa se naj zapre do 14 dni. Pričakuje se, da bo ta načrt se sprejel in uveljavil do 1. julija. — Pozdravljamo vsako postavo, ki odvaja ljudstvo od pijančevanja in razuzdanih veselic, ki so s pijančevanjem združene. Poskrbeti pa bo treba, da se alkohol nadomesti z drugimi pijačami in da se napravi povsod gostiln, kjer ni treba piti strupa.

Avstrijska pošta. M. R., ki stanuje v Spitradvoru, Celovec, kolodvorska cesta, je dobil 14. aprila svojo pošto. Med pismi je bilo vabilo na neko zborovanje, ki se je vršilo 15. februarja, potem poziv odvetnika, ki se je bil odposlal 12. dec. 1921, naprej dopisnica iz Weissensteina, ki se je bila oddala 13. novembra. Ta tri pisma so imela zapisana imena oddajalcev, katerim bi se bila pošta morala vriniti, ako naslovljenca niso mogli najti. Potem je bilo vmes pismo od 4. januarja in dopisnica iz Področčice od dne 22. dec. M. R. pa že ves čas stanuje v Spitradvoru in se nikamor ni selil. Take poštna razmere so mogoče le, ker neha vsa disciplina in se predpostavljeno bojo svojih ljudi. Drugo vprašanje je, kako dolgo bo ljudstvo vse to trpelo?

Vojna posojila. Vojna posojila tistih strank, kiso vpsalale domovinske liste, so vsa zaznamovana s kontrolno zaznambo, seve izvzemši tiste, ki so last jugoslovanskih državljanov. A še je tu nekaj listin, katerih lastnikov nismo našli ker nimamo naslovov in pošta pisem ni mogla dostaviti. Dotična imena so tale: Ramuš Ferdinand, Weitzer Tomaž, Škraut Marka, Karner Anton, Morak Ana, Baier Anton, Hofman Maria. Kdor bi katero teh oseb poznal, naj jih opozori, da treba takoj vpsalati domovinski list na politično društvo v Celovcu. Kdor ni avstrijski državljan, seve nima pravice do zaznambe svojih vrednostnih papirjev. Naj jih pri priložnosti vzame seboj.

Stanje papirnatega denarja v naši državi. Zadnjič smo beležili, da je pri nas v prometu 322 milijard bankovcev. Dne 30. aprila je izdala Avstro-ogrška banka zopet svoje poročilo, po katerem je naraslo število bankovcev na 346,69 milijard kron. V 14 dneh je prišlo v promet približno 29 milijard kron novih bankovcev. Znano je, da imamo pri nas veliko preveč državnih nameščencev; Anglija, ki ima sedemkrat več prebivalcev, ima pri finančni upravi samo trikrat več uradnikov kakor Avstrija.

Mariborski trg. Povprečne cene za različne živalske vrste za 1 kg žive teže so bile na zadnjem semnju sledeče: Debeli voli 30 do 35 K, poldebili 28—30 K, plemenski 28—33 K, biki za klanje 22—28 K, klavne krave, debele 22—30 K, plemenske krave 16—22 K, krave za klobasarje 14—18 K, molzne krave 18 do 24 K, breje krave 18—24 K, mlada živina 21 do 32 K. — Cene prašičem so bile sledeče: Mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 300—500 K, 7—9 tednov stari 600—900 K, 3—4 mesece sta-

ri po 1000—1200 K, 4—6 mesecev stari 1300 do 1400 K, 8—10 mesecev stari 1600—2000 K, pol pitane žive teže 1 kg 58—60 K. Kozlički komad 200 K. — Mesne cene: Meso bikov, krav, telic 1 kg 48—60 K, telečje meso I. vrste 52 K, II. vrste 48 K. Svinjsko meso sveže 72—82 K. Ena kokoš stane 148—180 K, 1 liter mleka stane 12—16 K, 1 kg surovega masla 160 K, 1 jajce stane 4 K, 1 kg fižola 18 K, 1 kg leče 60 K, 1 kg pšenične moke 28 K, 1 kg prosene kaše 22 K, 1 kg ješprenja 22 K, 1 kg otrobov 9 K, 1 kg koruzne moke 18 K, koruznega zdroba 22 K, 1 kg pšeničnega zdroba 30 K, 1 kg ajdove moke 30 K, 1 kg krompirja 5 K, 1 kg kislega zelja 16 K in kisle repe 8 K, 1 q sladkega sena 800 K, otave 800 K, ovsene slame 500 K

Dunajski trg. Voli kg žive teže po 1000 do 1550 K, biki 980—1500 K, krave 1000—1500 K (cene padle za 150—350 K pri kg), svinje pitane 2350—2950 K, ostale svinje 2000—2500 K (300—400 K dražje), teleta 1800—2650 K, ovce 900—1800 K (podražilo za 250—300 K). — Mesne cene: govedina 1800—3600 K, teletina 2000—3000 K, slanina 2900—3200 K, maslo 3200—3800 K (podražilo za 400—700 K), 1 kura 2000—2400 K, 1 zajec 2600—3300 K, 1 jajce 135—140 K. Lahki konji 150.000—280.000 K, težki 500—900.000 K, konji za klanje 550 do 1000 K. 1 q sena 18.000—22.500 K, detelje 15.500—23.000 K, slame 11.500—13.000 K.

Borza. Dunaj, 9. maja. Dinar 122 K, nemška marka 28¼ K, poljska marka 2 K, ogrska krona 10,87 K, češka krona 163½ K, francoski frank 775 K, švicarski frank 1635 K, lira 452 K, dolar 8475 K. V Curihu je avstrijska krona 0,06½ cent.

Za tiskovni sklad so darovali: F. Singer, Sveče, 100 K, A. Švencar, Gorje, 200 K, Fr. Michl, župnik, 1000 K, J. Šturm, Brnca, 100 K, dr. Fr. Zeichen, prov. v Skočidolu, 600 K, družina Uršič, 350 K, družina Unterweger, 400 K, T. Miller 160 K, M. Kargl, 100 K, M. Milnerič, 200 K, L. Milnerič, 200 K, J. Stissen, 200 K, družina Čemernjak, 250 K, družina Mlineričeva, 100 K, J. Male, 40 K, J. Kargl, 200 K, vsi iz Bač, 11.000 K nabrale Tinka Pack, Nežka Fišter in Tončka Male v Bačah ob priliki igre 23./IV., L. Linhart, Libuče, 1600 K, K. Čebul, Lipa, 400 K, A. J. O. 1500 K, J. H. Z. 300 K, J. Čebul, Šmihel, 1000 K, M. A. 50 K, Jurij Kumer, 1000 K, Polesnik Jos., 100 K, hranilnica in posojilnica v Sp. Dravbergu, 6 din., Matej Ražun, župnik, Staraloka, 37 din. Skupaj 21.050 K in 43 din. Vsem darovalcem pristrčna hvala. Naj bi našli mnogo posnemalcev!

Listnica uredništva.

Opozarjamo dopisnike in druge, da se je pošta pri pismu zvišala na 25 K; premalo frankirane pošiljke ne bomo sprejemali. — Bilčovs se ne more objaviti, ker je brez podpisa. — Slavček. Bomo poslali.

Vabilo

na letni občni zbor

hranilnice in posojilnice v Podljubelju, r. z. z. o. z., ki se vrši v nedeljo dne 21. maja 1922 ob 3. uri popoldne v dvorani Delavskega doma v Podljubelju po sledečem sporedu:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobritev računa za leto 1921.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Slučajnosti.

Ako občni zbor ob določeni uri ne bo sklepčen, se vrši isti eno uro pozneje ob vsaki udeležbi. 27 Načelstvo.

Andrej Mičej

organist in izdelovatelj krtač in čopičev

Treza Mičej roj. Kumer

poročena.

Št. Vid v Podjuni, v maju 1922. 22

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Štebnu pri Beljaku, reg. zadruga z neom. zavezo, ima v nedeljo 14. majnika 1922 ob 10. uri dopoldne v svojem uradnem prostoru svoj redni letni občni zbor.

Dnevni red:

1. Odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobrenje rač. zaključka 1921.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

24 Odbor.

Vabilo

na redni letni občni zbor

političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem,

ki se bode vršil v četrtek dne 1. junija t. l. ob 9. uri zjutraj v društveni pisarni v Celovcu, Vetrinjsko obmestje šte. 26/I z sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Sprememba društvenih pravil.
3. Odobritev poslovnika.
4. Volitev novega odbora.
5. Predlogi in nasveti društvenikov.

K obilni udeležbi vabi 26 Odbor.

Zahvala.

Tem potom se zahvaljujemo za iskrena sočutja in sožalja, ki so nam bila izražena ob priliki izgube naše dobre mamice

Marije Nachbar

Prav pristrčno se zahvaljujemo znancem, prijateljem ter sorodnikom, ki so spremili rajno mater k zadnjemu počitku, posebno pa preč. G. župniku Sekolu, ki je prišel celo na njen dom.

Dobrava, dne 23. aprila 1922.

28 Žalujoča Rumpoltnikova družina.

Želim kupiti

posestvo ali majhen mlin na Koroškem ali v Jugoslaviji.

Plačam takoj v dobri inozemski valuti. 21

Ponudbe je poslati na naslov Josip Hribernig, Pöggstall Nied.-Öst.

V PAŠO

na planino na Jezerski vrh vzamem brezplačno dve kravi, ki imata vsaj po 4 litre mleka. 25

Ponudbe je pošiljati na naslov: Terezija Mubi pd. Šteinerca v Beli pri Žel. Kapli.